

których należy wyjaśnić naukową niezgodność pomiędzy Komisją a państwem członkowskim co do konkretnego obszaru, a nie do przypadków, w których tak jak w niniejszej sprawie chodzi o niewystarczające wyznaczenie terenów.

Zarzuty proceduralne podnoszone przez pozwaną są zatem bezzasadne.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 24 stycznia 2008 r. w sprawie T-88/06 Dorel Juvenile Group, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 1 kwietnia 2008 r. przez Dorel Juvenile Group, Inc.

(Sprawa C-131/08 P)

(2008/C 158/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dorel Juvenile Group, Inc. (przedstawiciel: Dr G. Simon, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 24 stycznia 2008 r. w sprawie T-88/06;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej wydanej w dniu 11 stycznia 2006 r. w sprawie R 616/2004-2 oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że dokonana przez Sąd Pierwszej Instancji ocena wymogów rejestracji znaku towarowego jest zbyt ograniczająca. Wnoszący odwołanie uważa, że Sąd ocenił naturę określenia „SAFETY 1st” dokonując oddzielnej analizy elementu „1st” i oparł swoje rozstrzygnięcie na założeniu, że skoro element „1st” pozbawiony jest charakteru odróżniającego, nie może on nabyć takiego charakteru w wyniku połączenia go z elementem składowym znaku, jakim jest „SAFETY”. Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd powinien był oprzeć swoją ocenę odróżniającego charakteru omawianego znaku towarowego na

całościowym postrzeganiu określenia „SAFETY 1st” przez przeciętnego konsumenta. Dokonany przez Sąd podział znaku towarowego „SAFETY 1st” na jego elementy składowe nie odzwierciedla sposobu podejścia konsumentów do tego znaku i sposobu, w jaki oni go postrzegają.

Zaskarżony wyrok opiera się na kryterium, zgodnie z którym wyrażenie „safety first” używane jest do oznaczania towarów objętych zgłoszonym znakiem towarowym, „pełniąc funkcję informacji na temat jakości lub właściwości towarów”. Wnoszący odwołanie twierdzi, że kryterium to ma znaczenie w kontekście art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, lecz nie znajduje ono zastosowania na potrzeby stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Sąd oparł zatem swoje przekonanie o tym, iż do omawianego oznaczenia znajduje zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) na ustaleniu, że nie spełnia ono kryteriów ochrony z art. 7 ust. 1 lit. c).

Wreszcie wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd nie wziął pod uwagę faktu, iż art. 12 b) rozporządzenia nr 40/94 stanowi korektę do interpretacji art. 7 ust. 1 lit. b).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 2 kwietnia 2008 r. — Intercontainer Interfrigo (ICF) SC przeciwko Balkenende Oosthuizen BV i MIC Operations BV

(Sprawa C-133/08)

(2008/C 158/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Intercontainer Interfrigo (ICF) SC

Strona pozwana: Balkenende Oosthuizen BV i MIC Operations BV